

[Ole Donner]

liggende lovforslag, og vi skal også takke samarbejdspartnerne for det gode arbejde, der er udført i forbindelse med det, og henvise til, at det var et enigt Folketing, der sendte sagen tilbage for at få det lavet rigtigt.

Niels Helveg Petersen (RV):

På Det Radikale Venstres vegne kan jeg også med henvisning til den forhistorie, som er velkendt, give tilslutning til lovforslaget, som jeg synes løser problemet på en meget snild måde.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der har allerede under debatten været redegjort for forhistorien til denne sag, og derfor kan jeg nøjes med at udtale min tilfredshed med, at det nu lykkes i bred enighed at finde en fornuftig løsning på den skattemæssige behandling af disse tilskud, og jeg siger tak for den brede tilslutning, der har været til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om ændring af lov om Erhvervsregistret.

Af økonomiministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 23/1 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

(393)

Da mit partis ordfører, hr. Erling Olsen, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Lovforslaget vedrører alene Det Centrale Erhvervsregister, og man kan vel sige, at dets formål hovedsagelig er at rette lovgivningen til under indtryk af de erfaringer, man har gjort, siden registret blev oprettet, eller man kan sige det på den måde, at man skal tage hensyn til en ny tids behov og tekniske muligheder.

Lovforslaget er baseret på en indstilling fra Erhvervsregisterrådet, som består af repræsentanter for Folketingets partier, erhvervsorganisationerne og den offentlige administration, og det tager et lille skridt hen imod en større åbenhed, samtidig med at man altså også forsøger at værne de registrerede virksomheder imod brug af oplysninger til uønskede reklamehenvendelser.

Begge de to formål, der her er nævnt, har Socialdemokratiet sympati for. Vi skulle måske kigge på, om man kunne gå længere i retning af åbenhed uden at gå virksomhederne for nær, og det vil vi godt drøfte under udvalgsarbejdet, som vi vil gå positivt ind i.

Aagaard (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi i den samme situation som Socialdemokratiet, nemlig at vor ordfører, hr. Flemming Hansen, ikke kan være til stede i dag, hvorfor jeg på hans vegne skal meddele, at da vi finder, at det er en fornuftig ændring af loven om Erhvervsregistret, økonomiministeren har fremsat, kan vi ubetinget tilslutte os forslaget.

I bemærkningerne til forslaget redegøres der klart og tydeligt for, hvorfor erhvervsregisterloven skal ændres, og adgangen for private til at få oplysninger fra Erhvervsregistret udvides, således at privat og offentlig virksomhed sidestilles på dette område.

Vi vil medvirke til en hurtig behandling af dette lovforslag i udvalget.

Pia Larsen (V):

Dette lovforslag om Det Centrale Erhvervsregister kan Venstre fuldt ud støtte. Lovforslaget indeholder en modernisering og udbygning af registrets oplysninger og anvendelsesmuligheder. De private brugere eller virksomheder får adgang til flere grundlæggende oplysninger om andre erhvervsvirksomheder end hidtil.

[Pia Larsen]

Det Centrale Erhvervsregister bliver således af større værdi for den private sektor, hvor det hidtil fortrinvis har været den offentlige sektor, der har kunnet drage rimelig og virkelig nytte af registret. Da der egentlig kun er tale om at samle de oplysninger, som allerede er offentligt tilgængelige andre steder, f.eks. telefonnumre og oplysninger registreret i andre virksomhedsregistre, under én hat, vil der ikke være tale om, at Det Centrale Erhvervsregister udleverer fortrolige oplysninger til uvedkommende; der vil f.eks. ikke kunne udleveres personnumre.

Af lovforslagets forskellige elementer vil jeg især fremhæve, at virksomhederne skal kunne lade registrere, at de ikke ønsker at modtage reklamehenvendelser. Det vil helt sikkert være en stor lettelse for mange, for der bruges i erhvervslivet irriterende megen tid på at besvare eller læse uønskede reklamehenvendelser. Det kan nu begrænses betydeligt ved, at der simpelt hen nedlægges forbud mod reklamehenvendelser, hvor disse er uønskede.

Venstre vil også gerne medvirke til en hurtig udvalgsbehandling og ser frem til forslagens vedtagelse.

Rahbæk Møller (SF):

Man har registreret en øget interesse for at udnytte Erhvervsregistret, og den vil man gerne imødekomme. Samtidig har man også fornemmet, at en del af denne interesse kunne skyldes reklameformål, og det vil man gerne beskytte virksomhederne imod. Det lyder alt sammen overordentlig fornuftigt, så vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Kim Behnke (FP):

Da man for 16 år siden behandlede indførelsen af Det Centrale Erhvervsregister – dem, der ikke er så gode til hovedregning, skal jeg oplyse om, at det var i 1975 – gik en del af Fremskridtspartiets daværende ordførers bemærkninger netop på, at det var urimeligt med de begrænsninger, man på daværende tidspunkt indførte for dem, der havde mulighed for at få adgang til Det Centrale Erhvervsregister, og jeg synes da også, at økonomiministeren i sin fremsættelsestale har givet en del af begrundelsen for, hvorfor vi dengang syntes, at der var noget at kritisere.

Det fremgår nemlig af fremsættelsestalen, at man på daværende tidspunkt ikke havde større kendskab til private brugeres behov, og det er den traditionelle opfattelse, at det er den offentlige sektor, der skal vurdere, hvilke behov private brugere har. Det er den omvendte verden, og derfor glæder det os selvfølgelig, hvis vi nu kan få ændret lovgivningen mere i retning af, hvad brugerne måtte ønske, så tilfældige embedsmænd ikke skal vurdere, hvad brugerne måtte have behov for.

Et par andre ordførere har også nævnt spørgsmålet om, hvorvidt adresseoplysningerne må bruges til at udsende reklamer efter. Hvis det ikke er tilfældet, er det efter vores mening en unødigt begrænsning. Det kunne give anledning til nogle interessante retssager, hvis et firma hos Det Centrale Erhvervsregister har fået en edb-udskrift, eller hvordan det nu foregår, over en række virksomheder og derefter udsendte reklamer til de pågældende virksomheder og det så skulle afgøres, hvorvidt firmaet havde brugt oplysningerne fra Det Centrale Erhvervsregister eller bare havde slået op i den nærmeste telefonbog. Som jeg har sagt ved behandlingen af mange andre lovforslag, er det så let at lave formuleringerne, men en gang imellem skal man også overveje, hvordan en lovparagrafs formulering vil kunne bruges konkret i en retssag, og jeg mener, at en hvilken som helst tiltalt med et hav af argumenter kunne gøre sig fri af denne formulering, og derfor er der ingen grund til at bygge den ind i lovgivningen.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt man skal kunne bede om helt at blive fri for at modtage reklamer. Lignende regler har vi mange gange diskuteret vedrørende almindelige private husstande, og de vil kunne omgås, lige så vel som de omgås til private husstande, f.eks. ved, at man kverterer reklamerne eller indlægger dem i særlige aviser.

Efter vores mening er den del af lovforslaget aldeles unødvendig, men selve det grundlæggende ved denne lovændring, at der altså åbnes en større adgang for private brugere af Det Centrale Erhvervsregister, har som indledningsvis sagt vores fulde sympati.

Lone Dybkjær (RV):

Dette er en af de lejligheder, hvor jeg synes, at der kan være grund til at glæde sig over, at

[Lone Dybkjær]

skatteministeren er både skatte- og økonomiminister, således at man måske kan få en mere principiel diskussion om dette forslag, for det vedrører faktisk også skatteministerens område.

Erhvervsregistret blev oprettet i 1975, fordi toldvæsenet og skattevæsenet ikke kunne blive enige om at lave et fælles register. I dag er vi i den heldige situation – sådan må vi i hvert fald opleve det – at der nu er en vis enighed mellem told- og skattevæsenet. Registret måtte laves på grundlag af oplysninger fra andre myndigheder, og det blev Danmarks Statistik, der påtog sig opgaven, fordi den havde særlig brug for de pågældende data for at kunne lave en erhvervsstatistik. Jeg tror, at både økonomi- og skatteministeren vil give mig ret i, at det sådan set ikke er specielt normalt, at Danmarks Statistik har ansvaret for administrative registre. Hvis man forestillede sig, at Danmarks Statistik havde ansvaret for Personregistret, kunne det i hvert fald godt være, at indenrigsministeren ikke ville synes, at det var den helt rigtige måde at gøre det på.

Når jeg siger alt dette, er det selvfølgelig, fordi jeg synes, at der er sket så utrolig meget siden 1975, at det giver anledning til, at man må spørge sig selv, om denne løsning overhovedet er den rigtige at arbejde videre med.

For det første – og det kan skatteministeren bekræfte eller afkræfte – findes der nu et fælles virksomhedsregister i Told- og Skattestyrelsen, som jeg mener er temmelig parallelt med registret i Danmarks Statistik, og for det andet har vi Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register, som i mellemtiden er blevet omlagt til edb, og mig bekendt er der mulighed for krydsreferencer mellem registrene i Told- og Skattestyrelsen og i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Derfor føler jeg faktisk, at økonomiministeren er kørt lidt traditionelt videre og ikke har spurgt sig selv, om disse registre nu skal køres videre i hver sit regi eller der i lyset af udviklingen var basis for at tænke nyt i denne forbindelse.

Når det er sagt, er jeg naturligvis enig i, at det er vigtigt, at man åbner for anvendelsen af registrets data. I øvrigt er det min opfattelse, at Danmarks Statistik måske i virkeligheden slet ikke har eller har haft mulighed for at udnytte de forretningsmæssige muligheder, der ligger i, at man har alle disse registre.

Jeg synes i øvrigt, at det kan være vanskeligt at se, hvorfor Danmarks Statistik faktisk skal have monopol på at formidle disse data. Man kunne godt spørge sig selv, om en borgerlig regering, der er så optaget af udlicitering og af at få konkurrencemæssige vilkår på en lang række felter, ikke også godt kunne overveje, om man skulle prøve at udlicitere dette område, eller i hvert fald diskutere, på hvilken måde man fik det udført til de mest konkurrencedygtige priser.

Jeg skal ved hjælp af en artikel i Danske Kommuner af 23. januar 1992 slutte af med en illustration af, hvilke problemer der er rejst. Kommunerne har opbygget et sæt af erhvervsdatabaser, som overhovedet ikke kan kombineres med hinanden, og det er fuldstændig vanvittigt, at man har gjort det, og under alle omstændigheder er det spild af ressourcer. Man kunne spørge, om det ikke ville være hensigtsmæssigt, hvis kommunerne kunne få mulighed for at trække på et centralt register, når det vedrørte deres egne kommunale områder, i stedet for, at de alle sammen byggede deres egne specielle registre op. Det er ikke ensbetydende med, at man ikke godt kan bygge nogle supplerende data op af relevans for kommunen, men udgangspunktet må være, at vi nu prøver, om vi kan få noget ud af de centrale registre på en ny måde, og i hvert fald kunne vi lade være med at dele tingene op på den måde, som vi hidtil har gjort det på.

Jeg synes ikke, at økonomiministeren rigtig har spurgt sig selv, om der ikke siden 1975 skulle være sket noget enten i hans skatteministerium eller i andre ministerier, og om det ikke kunne føre til, at vi skulle tage en mere principiel diskussion om hele dette registerspørgsmål.

Vi vil i hvert fald gerne under udvalgsarbejdet lægge op til noget meget mere fundamentalt end det lille lovforslag, som økonomiministeren har fremsat.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg skal blot på Kristeligt Folkepartis vegne tilsige vores positive støtte til lovforslaget. Vi finder, at det er rimeligt og fornuftigt at udvide adgangen til disse registre, som det er foreslået i lovforslaget, så vi tilsiger en positiv medvirken til en hurtig gennemførelse.

Økonomiministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne straks takke for den positive modtagelse, som lovforslagets centrale del har fået.

Det egentlige formål med lovforslaget er altså at åbne for, at private kan trække på de samme oplysninger som offentlige myndigheder. Der er altså tale om at yde en bedre service, specielt til private virksomheder, ved at nyttiggøre alle de registrerede oplysninger om virksomhederne, som i dag er forbeholdt offentlige myndigheder. Som allerede flere ordførere har været inde på, er det en helt naturlig ting at åbne for, at også private virksomheder kan trække på disse oplysninger, så jeg siger tak for den positive modtagelse, som selve forslaget har fået.

Jeg synes, fru Lone Dybkjær rejste en meget spændende principiel diskussion om, hvorvidt vi havde for mange registre. Det er nu ikke helt rigtigt, når fru Lone Dybkjær antyder, at jeg ikke har gjort mig den ulejlighed at overveje det, for jeg er selv af den opfattelse, at hvis der kan saneres og forenkles på registerområdet, bør vi gøre det, og det er rigtigt, at vi på dette område i virkeligheden står med tre indgange til registre. Her behandler vi det, der hedder Det Centrale Erhvervsregister, så har vi Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register, og der føres også registre i Told- og Skattestyrelsen, således som fru Lone Dybkjær anførte det.

Jeg vil gerne sige, at jeg er meget åben over for under udvalgsarbejdet nøjere at overveje grænsedragningen mellem disse registres arbejde og de overvejelser, som fru Lone Dybkjær var inde på, om, at man måske kunne undvære nogle af registrene. Jeg mener, at man hele tiden skal lave den slags – hvad skal vi kalde det –? bar mark-øvelser, hvor man vasker tavlen ren og spørger, om der er noget af det, vi kunne undvære – i stedet for bare at brodere videre på det eksisterende. Så jeg tager positivt imod fru Lone Dybkjærs opfordring til, at vi prøver at overveje dette.

Når det er sagt, vil jeg dog uddybende anføre, at således som det fungerer i dag, kan der ikke siges at være nogen egentlig overlapning imellem Det Centrale Erhvervsregister og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens register, for nu at starte i den ende. Det er nemlig kun enkelte fundamentale oplysninger, hovedsagelig til identifikationsformål, der er registreret begge

steder. Det drejer sig om registreringsnummer, navn og adresse, branche og aktiekapital, mens de øvrige oplysninger om virksomhederne i de to registre er forskellige.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen registrerer bl.a. detaljerede regnskabsoplysninger samt navne på personer i direktion og bestyrelse og på revisor. Disse oplysninger findes ikke i Det Centrale Erhvervsregister. Her registreres oplysninger som f.eks. branche, størrelsesgruppe og de lokale arbejdssteders beliggenhed, ikke blot for aktie- og anpartsselskaber, men for et langt større antal virksomheder, nemlig samtlige andelselskaber, interessentskaber og enkeltmandsfirmaer m.v. I alt indeholder Erhvervsregistret ca. 470.000 enheder.

Det Centrale Erhvervsregister ajourføres i samarbejde med Told- og Skattestyrelsens registre, hvorfra oplysninger om bl.a. registreringsnummer, navn, adresse og telefonnummer overføres maskinelt til Det Centrale Erhvervsregister. Derimod er det Danmarks Statistik, der har ansvaret for dannelsen af oplysning om de registrerede virksomheders branche og lokale placering.

Jeg har forsøgt med dette at give et lille indtryk af, at der er visse grundtræk fælles mellem de tre registre, men der er også en række oplysninger, som ikke findes i alle registrene, men som er specifikke for det enkelte register.

Fru Lone Dybkjær har fuldstændig ret i, at så må man spørge sig selv, om der er behov for at have tre forskellige registre til at opsamle disse oplysninger. Over for det må man så stille spørgsmålet: Vil det blive særlig anvendelsesorienteret, hvis alle de oplysninger, som toldvæsenet og skattevæsenet skal bruge, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal bruge til administration af selskabslovgivningen, for blot at nævne et par ting – hvis alt det skal kobles sammen i ét register, bliver det så så omfattende og så detaljeholdigt, at det i virkeligheden bliver mindre anvendeligt? Jeg tør ikke give svaret, jeg stiller bare spørgsmålet, for det mener jeg man bør stille sig.

Men jeg tager positivt imod fru Lone Dybkjærs opfordring til en lidt mere principiel overvejelse af vores registerpolitik på dette område, simpelt hen fordi jeg grundlæggende er enig med fru Lone Dybkjær i, at man kritisk helt fra bunden skal se på, om der nu er behov for det, der én gang er bygget op. Fru Lone

[Økonomiministeren]

Dybkjær har jo fuldstændig ret i, at der er sket rigtig meget på dette område siden 1975, og alene af den grund er det selvfølgelig velbegrundet at kigge på det.

Men tilbage til det fremsatte lovforslag, som drejer sig om noget meget mere begrænset, nemlig at give private virksomheder en bedre service. Og endnu en gang takker jeg for den positive modtagelse, som forslaget har fået.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil blot takke økonomiministeren for hans positive bemærkninger vedrørende dette og sige, at kunsten ved at etablere et fællesregister netop bliver også at gøre det anvendelsesorienteret. Det betyder naturligvis ikke, at alle skal have de samme oplysninger, men det virker lidt mærkværdigt, at man samler ind til de tre forskellige registre, i hvert fald noget overlappende, men under alle omstændigheder med samme basistal. Det er det, der er fundamentet i det.

Hvis vi skal lave noget nyt, skal vi naturligvis gøre det anvendelsesorienteret, og vi skal sikre os, at der er nogle træk ved det, som fortsat gør, at de, der ikke skal have noget at vide om f.eks. nogle specielle ting, heller ikke i fremtiden vil få det. Med de nuværende registreringssystemer er det muligt at lave den slags.

Vi kunne måske konkludere, at økonomi- og skatteministeren fremsender en redegørelse med de relevante oplysninger, og at vi så prøver at sætte en gruppe i gang med at finde ud af, hvordan det kan lade sig gøre.

Når vi griber chancen for at sige noget om det her, er det, fordi man nu vil åbne for nogle muligheder. Og vi mener, at dette måske bliver for snævert, og at man nu kan bruge denne anledning til at tænke lidt nyt og kreativt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.37

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension og lov om social bistand. (Konsekvensændringer som følge af ændret beskatning af aktieudbytte).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 23/1 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Jytte Andersen (S):**

Det foreliggende lovforslag er en konsekvens af tidligere vedtagne love, og vi er i princippet enige i lovforslagets indhold. Vi har nogle tekniske spørgsmål til lovforslaget, som vi vil rejse i udvalget, men vi kan tilslutte os forslaget, som det foreligger.

Pia Christmas-Møller (KF):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på den konservative folketingsgruppes vegne meddele, at vi kan tilslutte os lovforslaget, som alene drejer sig om at tilpasse indtægtsgrundlaget for beregning af sociale ydelser.

Forslaget er som bekendt en direkte konsekvens af loven om dobbeltbeskatning af aktieudbytter.

Vi anbefaler en hurtig og effektiv udvalgsbehandling.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal sige, at vi i Venstre støtter dette lovforslag.